

Svar (26/11 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Spørgsmålets formulering indikerer, at der er en igangværende og stigende polarisering i gymnasiet, og at denne polarisering er årsag til en allerede påbegyndt kvalitetsforringelse af gymnasieuddannelsen.

På baggrund af mine mange samtaler med både lærere og elever fra gymnasieområdet er det imidlertid min klare overbevisning, at det stillede spørgsmål er udtryk for en betydelig overdramatisering af den virkelighed, der karakteriserer gymnasiet i dag.

Gymnasiet har altid forberedt til såvel korte som mellemlange og lange videregående uddannelser, og der har altid blandt gymnasieeleverne været en spredning i både faglige forudsætninger og interesser – også dengang, hvor det kun var 5-10% af en årgang, der gik i gymnasiet.

Jeg har hørt nogle påstå, at der går for mange i gymnasiet, men jeg vil nu være noget tilbageholdende med at gøre mig til dommer over de enkelte unges valg af uddannelse. Udgangspunktet må for mig at se være, at det er de unges eget valg og deres engagement, der skal være det bærende. Jeg lytter naturligvis til de lærere – og elever – som giver udtryk for, at der er en del unge, som vælger gymnasiet på trods af, at motivationen og forudsætningerne kunne tyde på, at et andet valg havde været mere hensigtsmæssigt. Fejlvalg bør selvfølgelig i videst muligt omfang undgås.

Jeg har for nylig i min Uddannelsesredegørelse 97 stillet det spørgsmål, om vi giver de unge i folkeskolens ældste klasser rimelige og overskuelige vilkår for at vælge. Det kræver jo en række ligeværdige uddannelsesmuligheder, og sådan opfatter de unge tilsyneladende ikke ungdomsuddannelserne i dag. Jeg tror derfor, at der kan være grund til at se på uddannelsernes struktur og her specielt se på mulighederne for at gøre de erhvervsfaglige uddannelser mere attraktive.

I denne sammenhæng spiller vejledningen en central rolle. Jeg vil i begyndelsen af det nye år give Folketinget en redegørelse om vejledning, der vil indeholde konkrete forslag til en mere målrettet indsats på området.

Spm. nr. S 506

Til undervisningsministeren (17/11 97) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for at mindske elevernes store faglige spredning i gymnasiet?«

Svar (26/11 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Jeg henviser til mit svar på spørgsmål nr. S 505 (17/11 97) fra samme spørger.

Spm. nr. S 516

Til undervisningsministeren (19/11 97) af:

Frank Dahlgaard (KF):

»Hvad kan ministeren oplyse om resultatet af forhandlingerne med den norske undervisningsminister med henblik på en varig og holdbar aftale om optag af norske studerende på danske videregående uddannelser?«

Begrundelse

Ministeren oplyste i sit svar på spørgsmål nr. S 34 den 17. oktober 1997, at Danmark og Norge i sommer blev enige om inden den 15. november 1997 at fastlægge en tillægsaftale inden for den nordiske overenskomstramme, som kan sikre en acceptabel balance i optaget på de videregående uddannelser i 1998 og 1999. Nu er tidsfristen udløbet, og en tillægsaftale må derfor være indgået. Denne tillægsaftale ønskes der oplysninger om.

Svar (27/11 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Den norske kirke-, uddannelses- og forskningsminister Jon Lilletun har i brev af 10. november 1997 tilkendegivet, at man fra norsk side er indstillet på at acceptere det danske krav om kvoter for optaget af norske ansøgere på danske videregående uddannelser i den resterende del af overenskomstens løbetid.